

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Etiam in hac vita justitiæ vindicatiuæ locum esse, & cur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

indulsi, ea qua voluntati & affectui sunt aduersa sustinere cogatur; & qui subduxit se gubernationi misericordia, incidat in seueritatem iustitiæ?

Hæc diuinæ iustitiæ vindicta probè agnita multùm potest in mortalium pectoribus. Nam inprimis ad bonum eos impellit, dum mundi Monarcham peccatoribus terribilem esse ostendit: *Venete, & reddite Domino Deo vestro, omnes, qui in circuitu eius affertis munera. Terribili, & ei, qui auferit spiritum Principum, terribili apud reges terra.* Deinde à malo vehementer absterret: *Deus index iustus, fortis, & patiens, numquid irascetur per singulos dies? Nisi conuersi fueritis, gladium suum vibrabit: arcum suum tendit, & parauit illum.* Innotescet autem hæc iustitia maximè quidem in altera vita, sed serò, & iam sine fructu puniendorum. In hac autem vita, per fidem, & Scripturæ testimonia, idcirco indicatur, vt nos moneat, faciatque cautiore. *Dico autem vobis, quoniam omne verbum otiosum, quod locuti fuerint homines, reddent rationem de eo, in die iudicij.* Sed ita sunt non pauci hebetes, vt futura, & velut à nobis longè absentia non apprehendant, præsentiaque & ante oculos versantia magis curent. Itaque vt etiam illis succurreret diuina clementia, iustitiam suam vindicatricem, saepe quoque in hoc mundo patefacit, & scelera plectit: vt sic diuinæ misericordiæ, ita etiam pariter iustitiæ magnitudo ex operibus cogoscatur. Causa enim ex effectibus, & virtus ex functionibus suis, deprehenditur. Cùm ergo plurima sint iustitiæ diuinæ vindicantis opera, inter ea non minimum est bellum. *Ego Ila. 45. Dominus, & non est alter, ait, formans lucem, & creans tenebras, faciens pacem, & creans malum.* Adeò nimirum bellum est hominibus malum paci oppositum, vt per malum absolutè intelligatur. Quia igitur omnis afflictio, quæ nobis obuenit, est à Deo peccata nostra castigante, bella quoque opus diuinæ iustitiæ esse necesse est. Quid conqueri possumus, si patimur, quod meriti sumus? immò si minus patimur? Nam mille gehennas promeruissemus, & Deus nostri amans, bello nos castigat, vt resipiscentes gehennam euadamus.

Est quidem nunc tempus misericordiæ, eritque præcipuè, in altero sæculo, iustitiæ tempus ostendendæ, quando Dominus red-

I V.

Psal. 75. 32;

Psal. 7. 12,

Matth. 12. 36.

Ila. 45.

V.

det, coram toto Mundo, unicuique secundum opera sua Calum vel Orem; non raro tamen, & quidem sæpe etiam clementissimo amore, edit quædam exempla vindictæ, è quibus intelligamus, esse aliquem oculum qui omnia videt, esse Mundi Rectorem, qui non dormiat; esse Iudicem qui rebus humanis attendat. Et quamvis omnis huius vitæ poena comparatione merito clemens sit appellanda, quædam tamen sunt satis luculentæ, vt ex ijs haud obscure homines conijcere possint, qualibus supplicijs rei in futuro sæculo sint exagitandi. Si enim in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? Si tempore gratiæ tanta mala immittit peccatoribus cælestis Pater, quid facturus est supremus & incorruptus Iudex, tempore severitatis? Quæ cogitatio multos reuocat à peccatis accumulandis. Itaque inter ordinarias, sed atrociores poenas Dei, est bellum, cuius calamitate & præterita scelera puniuntur, & futuris fomenta subtrahuntur, & Dei cognitio ac timor castigatis ingeneratur, vt ad ipsum, precibus, elemosynis, pœnitentiæque confugere, vitamque ac mores ad frugem bonam conuertere compellantur.

Luc. 23. 31.

VI.

Ergo igitur omnia bella, motus omnes & seditiones nihil aliud sunt, quàm flagella Numinis, errores nostros, & indignitates vel corrigentia, vel plectentia. Quando enim diuturna pax, & vitæ prosperæ longa felicitas opes auget, auget & delicias, & quamdam morum licentiam ac libertatem. Hic se se humanus animus diffundit in voluptates, & conscientia laxatur, virtus languet, mens corrumpitur, memoria Conditoris sui obliuiscitur, voluntas denique facit, quidquid lubet. Quod in potentioribus longè potentiùs euenit. Si enim Principes, Reges, aut alij Monarchæ diu floreat, si omnia illis ad votum fluant, si neminem timeant; si diuitijs & potentia crescant, crescunt & cristæ illis, & animi, & se pænè Deos arbitrantur, nemini que aut homini, aut Numini volunt esse subiecti. Itaque intolerandâ superbiam, suam prosperitatem, prouinciæ aut regni sui tranquillitatem & potentiam, non diuinæ prouidentia & bonitati, sed suæ maiorumque suorum prudentiæ & meritis ascribunt; putantque se non beneficia, sed debita accepisse. Quare non se Superis gratos exhibere student, sed à maiorum suorum pijs institutis declinantes, quæ il-

li diui-